

LAGUTSKOTTETS betänkande N:o 14/1932 i anledning av landskapsnämndens framställning till Ålands landsting angående fastställande av den årliga avgift, N:o 14/1932. som bör erläggas till landskapet för stamapoteket i Mariehamns stad.

Enligt § 23 mom. 1 i lagen den 4 januari 1928 om apoteksväsendet, som trätt i kraft uti riket den 1 januari 1929, kunna privilegier å stamapotek fortfarande övergå till annan innehavare i den ordning därintills varit rådande, dock icke under längre tid efter lagens ikraftträdande än 40 år, efter vilken tids förlopp privilegierna upphöra. Uti momentet säges vidare: "I övrigt må innan utgången av förenämnda tid i fråga om stamapotek tillämpas stadgandena i denna lag endast, såvitt de ej strida mot de rättigheter innehavare av sådant apotek härintills åtnjutit."

Av den citerade meningen kan man få den uppfattningen, att lagen ifråga icke berör stamapotecken i andra avseenden än vad ovan relaterats, nämligen att privilegierna skola upphöra efter 40 år. Denna uppfattning har också tidigare varit allmän, men genom högsta förvaltningsdomstolens i landskapsnämndens framställning berörda avgörande har det auktoritativt fastslagits, att lagen skall gälla beträffande stamapotecken också med avseende å beskattningen, "då innehavare av sådant apotek ej heller genom stadgandena i 34 § av sagda lag befriats från erläggande av apoteksskatt."

I anseende till sagda avgörande beträffande lagens tillämplighetsområde torde landstinget icke kunna undvika att fatta det i framställningen avsedda beslutet, så osympatiskt det än är, att nödgas inslå ett förfarande, som medför retroaktiva verkningar. Reciprociteten i rikets och landskapets skattelagstiftning, som ansetts böra i alla avseenden upprätthållas, tvingar landstinget till detta steg - ifall nämligen landskapet vill undgå risken att vid en kommande skatteutjämning själv få betala densamma.

Emellertid torde det ännu icke i riket vara auktoritativt fastslaget, huruvida riksdagen varit berättigad att genom ifrågavarande lagstiftning ingripa uti innehavarens privilegier. Denna fråga torde, enligt okontrollerad uppgift, vara föremål för prövning i

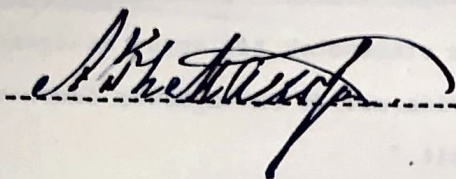
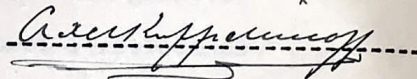
justitiekanslersämbetet. Då lagen emellertid föreligger och i republi-
ken tillämpas i förberört avseende, återstår för landskapet intet annat
än att fatta och tillsvidare tillämpa motsvarande beslut.

Då landskapsnämndens förslag, att apoteket i Mariehamn skall hänfö-
ras till femte skatteklassen, även kan av utskottet omfattas, får ut-
skottet för landstinget värdsammast föreslå,

att landstinget ville fatta det av landskapsnäm-
nden föreslagna beslutet.

Mariehamn den 2 december 1932.

På lagutskottets vägnar:

Närvarande i utskottet vid ärendets behandling: A. Th. Mattsson,
Viktor Strandfält, Johannes Eriksson, Carl Bengtz och Paul Påvals.